

[Undervisningsministeren]

Til sidst vil jeg sige, at regeringen er enig i, at vi hele tiden skal vurdere, om det er hensigtsmæssigt at fortsætte med de byggeplaner, der er blevet vedtaget på et tidligere tidspunkt. Jeg finder det endvidere væsentligt, at undervisningsministeriets fremtidige anlægsbevillinger ses såvel ud fra uddannelsespolitiske hensyn som ud fra en samlet prioritering af de offentlige anlægsudgifter. Da der, som forslagsstillerne formentlig ved og i alle tilfælde fik at vide i går under finanslovdebatten, i øjeblikket foregår et omfattende arbejde på embedsmandsplan med at kortlægge de forskellige offentlige sektors behov for anlægsinvesteringer og disses tidsmæssige prioritering i perioden 1978-79, vil det efter min opfattelse være forkert isoleret at tage stilling til undervisningsministeriets anlægsudgifter på nuværende tidspunkt.

Jeg kan derfor ikke anbefale folketinget at træffe en beslutning som den her foreslåede.

Møller Andersen (S):

Som ministeren har fremhævet det, er det jo tredje gang, dette forslag til folketingsbeslutning fra venstre er til behandling i folketinget. Lykken burde jo stå de kække og utrættelige forslagsstillere bi, og følgelig måtte måske også en lille portion velvilje følge med. Sidst forslaget var til behandling, var den 4. maj i år, og der er efter socialdemokratiets opfattelse ikke i den mellemliggende tid sket meget, som kan tale til gunst for beslutningsforslagets gennemførelse.

En ny ting er kommet ind i mellemtiden, og det er den, at et nyt forslag til finanslov ligger på folketingets bord – et finanslovforslag, der justerer de bevillinger, der gives til byggeri i undervisningssektoren. Det er altså hermed givet, at en vis løbende justering finder sted, og det er da givet, at det også må være sådan.

I øvrigt må man sige, at de byggeplaner, der er lagt, de budgetter, der er, og de budgetoverslag, der foreligger, hviler på et særdeles grundigt forarbejde, hvori naturligvis indgår størrelser som antallet af studenter, der tilgår, og lokalebehovet, som ønskes udbygget i overensstemmelse dermed eller i overensstemmelse med ønsker om at få en standardforbedring eller en geografisk udbygning af undervisningsinstitutionerne. Vi mener, det vil være uklogt at foretage gen-

nemgribende ændringer i sådanne lagte planer på et meget løst grundlag, ligesom vi synes, det vil være økonomisk urimeligt at standse allerede igangværende byggeri.

Derfor må konklusionen – som altså ikke udtrykker så megen velvilje, som forslagsstillerne måske kunne ønske – blive, at forslaget, som det ligger, forekommer en anelse overflødig, når henses til, at justeringer faktisk finder sted.

Wissing (FP):

Det er som tidligere nævnt kun et halvt år siden, at et forslag som det foreliggende var til behandling her i tinget. Jeg vil derfor henviser til, hvad jeg på fremskridtspartiets vegne fremførte ved førstebehandlingen den 4. maj i år. Der er dog et par enkelte ting, som jeg føler at det er påkrævet at fremhæve igen. At jeg næppe helt kan undgå at gentage mig selv, det er der ikke noget at gøre ved.

Jeg vil for det første sige, at jeg er enig med forslagsstillerne i, at der er et grelt misforhold mellem på den ene side de alt for store investeringer til universiteter og højere læreanstalter og på den anden side de katastrofalt dårlige beskæftigelsesudsigter for mange af de unge, der gennemfører en langvarig og kostbar uddannelse.

Dernæst er jeg også enig i, at den påviste fejlprioritering af offentlige udgifter, som finder sted inden for disse områder, må ændres ganske væsentligt, og det skal ske snarest muligt. Derfor er vi også fra fremskridtspartiets side villige til at medvirke til, at vi snarest muligt får sat en stopper for disse nærmest selvødelæggende investeringer.

Ved forhandlingerne omkring det såkaldte augustforlig foreslog vi som bekendt at indføre et byggestop, men vi er selvfølgelig indstillet på at udvise positiv forhandlingsvilje, selv om udgangspunktet for nye overvejelser vil være en halvering af denne del af den offentlige sektors udgifter.

Også på baggrund af sommerens kriseforhandlinger og ikke mindst det nu offentliggjorte finanslovforslag håber jeg, at flere andre partier vil forstå nødvendigheden af, at der tages fat på problemerne. Her er altså en mulighed for at få begyndt.

Vi forventer derfor en fortsat positiv behandling af dette forslag.